

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

לפני:

כב' השופטת דגית ויסמן
נציג ציבור (עובדים), מר מוחמד מנסור

התובע

שחר פלדמן
ע"י ב"כ עוה"ד דויטש ורונדל

-

הנתבעת

סויט אי אם טכנולוגיות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד הדס וינבאום - שגיא

1
2
3
4

פסק דין

- 5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
1. הנתבעת היא חברה העוסקת בתכנון ופיתוח אפליקציות למסרים מיידיים, אשר העסיקה את התובע כאנימטור ומעצב פלאש במשך כ- 38 חודשים, עד לפיטוריו. המחלוקת המרכזית בין הצדדים בהליך זה היא האם בעקבות פיטוריו, התובע זכאי לפיצויים בגין פיטורים שלא כדין. כמו כן נתבעו הפרשי שכר על יסוד טענה להפרשות חסרות לקרן השתלמות ופיצויי הלנת פיצויי פיטורים.
 2. רקע עובדתי
 - א. התובע עבד אצל הנתבעת כאנימטור ומעצב פלאש מיום 10.2.08 ועד ליום 14.4.11.
 - ב. תנאי עבודתו של התובע הוסדרו במסגרת הסכם העסקה עליו חתם (נספח ב' לתצהיר התובע).
 - ג. ביום 14.4.11 הודיעה הנתבעת לתובע על פיטוריו (מכתב פיטורים צורף כנספח ד' לתצהיר התובע).
 - ד. פיטוריו של התובע נכנסו לתוקף ביום 14.5.11, אולם הוא לא עבד בפועל בתקופת ההודעה המוקדמת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 ה. ביום 7.9.11 הנתבעת שחררה לזכות התובע את כספי הפיצויים שנצברו
2 לזכותו בקרן הפנסיה.
- 3
- 4 להלן תמצית טענות התובע: 3.
- 5 א. התובע פוטר מבלי שנערך לו שימוע כדין, על אף שהנתבעת היתה מרוצה
6 מתפקודו והוא ביצע עבודתו באופן משביע רצון.
- 7 ב. הנתבעת הלינה את פיצויי הפיטורים המגיעים לתובע, שלא כדין, ורק ביום
8 7.9.11 שחררה לזכותו את כספי הפיצויים שנצברו לזכותו בקרן הפנסיה.
- 9 ג. הנתבעת לא הפרישה לקרן ההשתלמות של התובע את מלוא הסכומים
10 המגיעים לו.
- 11 להלן תמצית טענות הנתבעת: 4.
- 12 א. על אף כישוריו של התובע, בשנה וחצי האחרונות לעבודתו חלה ירידה
13 בתפוקת עבודתו, התובע היה ממורמר ועבד באופן בלתי יעיל. הנתבעת הלכה
14 לקראת התובע והפחיתה את היקף משרתו לבקשתו, אולם הדבר לא הביא
15 לשיפור בתפקודו.
- 16 ב. התובע היה מודע לחוסר שביעות הרצון מתפקודו והדבר בא לידי ביטוי
17 בשיחות, שיחת משוב ובשיחות שימוע שנערכו לו. משהתובע לא שינה דרכיו,
18 התובע פוטר מעבודתו.
- 19 ג. העיכוב בשחרור פיצויי הפיטורים אירע בשל העובדה שהתובע העביר את
20 קרן הפנסיה שלו מחברה אחת לאחרת ועובר לסיום עבודתו התברר שקיים
21 פער משמעותי בין הסכום שהיה אמור להיות צבור ובין דיווחי חברת
22 הביטוח. הנתבעת פעלה ללא לאות על מנת לשחרר לזכותו של התובע את
23 מלוא כספי הפיצויים שנצברו לזכותו והדבר נעשה בידיעתו. מכל מקום, כל
24 פעולות הנתבעת נעשו לטובת התובע, שהרי יכלה להסתפק במשלוח מכתב
25 שחרור, באשר על הצדדים חלות הוראות סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים,
26 תשכ"ג - 1963.
- 27 ד. לתובע הופרשו מלוא הסכומים לקרן השתלמות והתובע עותר להפרשים בגין
28 תקופה בה כלל לא הועסק בנתבעת (מחציתו השנייה של חודש מאי 2011
29 וחודש אוגוסט 2011).
- 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

5. ההליך
- 1
2 א. בכתב התביעה המקורי נכללה תביעה אישית כנגד מנהל הנתבעת, מר נדב
3 גושן וכן רכיב של פיצוי בגין ביצוע הפרשות בחסר לקרן הפנסיה ולהפרשי
4 פיצויי פיטורים. ביום 19.1.12 תוקן כתב התביעה: ההליך כנגד מר גושן
5 נמחק וכן נמחקה התביעה שעניינה אי ביצוע הפרשות לקרן הפנסיה והפרשי
6 פיצויי פיטורים.
- 7 ב. התובע עתר למחיקת סעיפים מתצהירו של מר גושן ולהוצאת נספח שצורף
8 לתצהיר זה (זימון לפגישה שנשלח לתובע), אך בקשתו נדחתה (החלטה מיום
9 7.10.13).
- 10 ג. בישיבת ההוכחות נשמעו עדויות התובע, מר גושן, ששימש כמנכ"ל הנתבעת
11 במועדים הרלוונטיים (להלן – גושן) וגבי איילת לימן - ריבק ששימשה
12 כמנהלת אדמיניסטרטיבית בנתבעת במועדים הרלוונטיים (להלן – לימן -
13 ריבק).
- 14 6. בטרם נפנה לדון ברכיבי התביעה, מצאנו לציין כי במועד שמיעת העדויות, שני עדי
15 הנתבעת כבר לא הועסקו על ידה, ועדותם היתה עקבית ומהימנה. זאת בניגוד לעדות
16 התובע, שלא היתה עקבית ולא שוכנענו מתוכנה.
- 17 א. כך למשל, כאשר התובע נשאל אם קיבל דמי אבטלה, התובע טען כי לא קיבל
18 דמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי, מאחר שהנתבעת לא העבירה מכתב
19 שחרור - טופס 161; טענה שאין לה עיגון בדין והתובע לא הבהיר מדוע
20 מסמכים אלה נדרשו לצורך התביעה לדמי אבטלה. בהמשך עדותו מסר
21 גרסה נוספת ולפיה לא תבע דמי אבטלה, מכיוון ששהה בחו"ל (רי עדותו
22 בעמוד 9 לפרוטוקול, שורות 14-22 לעומת עמוד 10, שורות 8-1).
- 23 ב. אף עדותו של התובע בדבר הפחתת היקף משרתו לא היתה עקבית. מחדש
24 יוני 2010 עבד התובע בהיקף של 80% משרה - ארבעה ימים בשבוע, לבקשתו.
25 התובע העיד כי ביקש לצמצם את משרתו "משום שרצוני היה לשלב בחיי
26 עיסוקים נוספים" (סעיף 7.1 לתצהיר התובע). בתצהירו טען כי צמצום
27 המשרה נועד לצורכי לימודים (סעיף 4.4 לתצהיר התובע) ושב על גרסה זו
28 בעדותו והבהיר כי למד באופן עצמאי לימדי מחשבים, בביתו (עמוד 7
29 לפרוטוקול שורות 21-27). בהמשך מסר גרסה אחרת, לפיה ביקש להקדיש
30 זמן לחברה שהקים (עמוד 9 לפרוטוקול, שורות 9-13).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1
- 2 פיטורים שלא כדין
- 3 7. לטענת התובע, הוא פוטר מעבודתו שלא כדין. לגרסתו, הוא תפקד באופן משביע
- 4 רצון והנתבעת פיטרה אותו במפתיע, מבלי שנתרן לו שימוע כדין ומבלי שנמסרה לו
- 5 סיבת הפיטורים. על כן נתבע פיצוי בשיעור של 6 משכורות בגין אי עריכת שימוע
- 6 ופיצוי בשיעור דומה, בגין "פיטורים שלא כדין ועגמת נפש" (סעיפים 4, 6 לתצהיר
- 7 התובע, עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 28-31).
- 8 8. לטענת הנתבעת, התובע הוא אנימטור מקצועי ומוכשר ויכולותיו המצויינות באו
- 9 לידי ביטוי בשנה וחצי הראשונות לעבודתו. עם זאת, משנת 2010 חלה ירידה
- 10 בתפקודו, התובע היה ממורמר על רקע שינויים ארגוניים שנעשו בחברה ומעבר
- 11 המחלקה בה עבד לחדר חדש, ללא חלונות. תפוקת עבודתו ירדה ויחסיו החברתיים
- 12 עם יתר העובדים היו בעייתיים (סעיפים 4-6 לתצהיר גושן, עמוד 17 לפרוטוקול,
- 13 שורות 18-19, עמוד 20 לפרוטוקול שורות 2-3, שורות 16-18). בהתאם, ניאותה
- 14 הנתבעת לבקשתו של התובע לצמצום משרתו וכן נערכו עמו שיחות רבות בעניין
- 15 תפקודו: שיחת משוב בסוף שנת 2010 (עם הממונה הישיר - גולדפוס) ושיחות שימוע
- 16 - בחודש ינואר 2011 (עם הממונה הישיר - גולדפוס) וביום 22.2.11 (סעיפים 9-12
- 17 לתצהיר גושן). לשיטת הנתבעת, היא נתנה לתובע הזדמנויות רבות לשנות דרכו
- 18 ומשלא עשה כן, הוא פוטר מעבודתו.
- 19 9. כיוון שאין למעשה מחלוקת בין הצדדים כי התובע תפקד באופן משביע רצון, אינו
- 20 מדרשים להעריך את תפקודו המקצועי של התובע. ממילא, ספק אם בידי בית הדין
- 21 כלים להעריך במישור זה את תפקודו של עובד. נדגיש שהנתבעת לא טענה שהתובע
- 22 אינו מוכשר או כי לא תרם לה כלל, אלא שלגרסתה בתקופה האחרונה לעבודתו הוא
- 23 התנהל באופן שאינו משביע רצון.
- 24 10. ביחס למכתב ההמלצה עליו התובע הסתמך, יש להעיר שמדובר במכתב שניתן לו
- 25 לבקשתו, לאחר הגשת התביעה, בתקופה בה מר גולדפוס עצמו כבר לא היה מועסק
- 26 בנתבעת וכי אין מדובר במכתב שיצא מטעמה (רי' עדות התובע בעמוד 7 לפרוטוקול
- 27 שורה 30 עד עמוד 8 שורה 2).
- 28
- 29
- 30 גרסת התובע לפיה קיבל בעבר מכתב אחר מגולדפוס, סמוך לסיום עבודתו, אך
- 31 השליך אותו בשל הכעס שחש כלפי הנתבעת (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 3-7), היא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 גרסה חדשה שהועלתה רק בחקירתנו הנגדית של התובע והיא גם אינה סבירה
 2 בעינינו.
 3
 4 בנוסף, מעדות התובע עולה ספק בשאלה אם היחסים בין גולדפוס לנתבעת היו
 5 תקינים במועד עריכת מכתב ההמלצה (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 8-13). על רקע זה,
 6 העובדה שגולדפוס בחר שלא להעיד מטעם התובע, פועלת לחובתו (ע"א 548/78 שרון
 7 נ' לוי, פ"ד לה(1) 760, 736 (1980); ע"א 8385/09 המועצה המקומית סאג'ור נ' סונל
 8 ישראל בע"מ, 9.5.11). זאת במיוחד כאשר התובע טוען לפיטורים שלא כדין
 9 וגולדפוס היה הממונה הישיר עליו.
- 10
 11 11. בהקשר זה נציין כי אנו דוחים טענת התובע לפיה היה על הנתבעת לזמן לעדות את
 12 הממונים הישירים על התובע, גולדפוס ומר ידקין, סמנכ"ל הנתבעת, וכי עניין זה
 13 שוקל לחובתה (סעיפים 9 ו-14 לסיכומי התובע). גושן הבהיר כי הוא היה מעורב
 14 בנושא העסקתו של התובע כמו גם בפיטוריו וכי כמנהל הנתבעת קיבל את כל המידע
 15 הדרוש מהממונים על התובע (עמוד 17, לפרוטוקול שורות 16-26, עמוד 18
 16 לפרוטוקול שורה 32 עד עמוד 19, שורה 3, שורות 19-21). גולדפוס אינו בקשר עם
 17 החברה ובכל מקרה נטל ההוכחה בתביעה שלפנינו מוטל על שכמו של התובע.
- 18
 19 12. אף איננו סבורים כי הימנעות הנתבעת מצירוף המשובים שנערכו לתובע בשנים
 20 2008-2009 שוקלת לחובתה או כי הדבר מחזק גרסתו לפיה הוא תפקד באופן משביע
 21 רצון (סעיף 7 לסיכומי התובע). זאת מאחר שבשנים אלה הנתבעת היתה מרוצה
 22 מעבודתו של התובע ואף לשיטתה, רק החל משנת 2010 חלה ירידה בתפקודו.
- 23
 24 13. אין חולק כי בחודש יוני 2010 צומצמה משרתו של התובע והועמדה על 80%,
 25 לבקשתו. מדובר היה בצעד חריג גם לגרסת התובע (עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 15-
 26 20). גושן טען כי נענה לבקשת התובע לצמצם את המשרה, מאחר שזה הבהיר כי
 27 הדבר דרוש לו כדי להחליף כוחות, כיוון שהירידה תפקודו נובעת מעומס נפשי (סעיף
 28 7 לתצהיר גושן). גושן לא נחקר על האמור בתצהירו, אך במסגרת עדותו שב על טענה
 29 זו באופן עקבי (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 19-20).
- 30
 31 14. התובע הכחיש טענה זו מכל וכל וטען כי ביקש לצמצם את משרתו על מנת ללמוד
 32 ולהעשיר את ידיעותיו בתחום המחשבים. התובע הכחיש תחילה כי צמצם משרתו על
 33 מנת לעבוד על מיזם פרטי ('מינייטי'), אולם בהמשך אישר טענה זו ועדותו בעניין לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 היתה עקבית (עמוד 7 לפרוטוקול שורות 21-27, עמוד 9 לפרוטוקול שורות 13-9). על
2 כן בנקודה זו אנו מעדיפים את גרסת הנתבעת.
3
4 היינו, משנת 2010 הנתבעת לא היתה שבעת רצון מתפקוד התובע ומחודש מאי אותה
5 שנה, נענתה לבקשתו לצמצם את משרתו, על מנת להביא לשיפור בתפקודו.
6
7 הנתבעת הציעה סיכום שיחת משותף שנוכח לתובע ביום 31.12.10 על ידי מנהלו .15
8 הישיר - גולדפוס (נספח 1 לתצהיר גושן). במשוב זה, לצד ציון נקודות חוזק והישגיו
9 של התובע (יכולת חשיבה יצירתית ומקורית, יכולת הובלת פרויקטים של פיתוח
10 פלאש, ידע נרחב בתחומים רלוונטיים, עבודה מהירה), הועלו מספר נקודות לשיפור:
11
12 "נדרש שינוי מנטאלי ביחס למקום העבודה. יש לקבל את מקום העבודה ותנאיו
13 כפי שהוא.
14 - שנה קשה מנטלית: שינויי מבני בארגון בנוסף לשנים ללא תיגמול (נוסף)
15 עקב חוסר ודאות אירגוני / הוליוו לזכרון שבא לידי ביטוי הן בצד החברתי
16 והן בצד היצירתי. בשנה זו כמעט ולא היו לשחר פרויקטים פורצי דרך
17 בתחום התוכן - בניגוד לשנתיים הקודמות.
18 - עבודה רבה נשארה בשלב הניסוי ולא מגיעה לבשלות ולא עולה לאוויר -
19 חבל".
20
21 עוד נרשמו במושב הדברים הבאים, התומכים בגרסת הנתבעת (ההדגשה הוספה -
22 ד.ו.):
23
24 "סיכום 2010
25 השנה הייתה שנה קשה ולא טובה הן מבחינת תוצאות ובעיקר מבחינת
26 החיבור האירגוני: לשחר זכויות משנים עברו. בשנה האחרונה תלה אצל שחר
27 האטה כמות הפרוייקטים המובילים שנבעה מחוסר ודאות וחוסר שביעות
28 רצון בשל שינויים בחברה וכמו כן בעיות רפואיות ואישיות. שחר ירד ל- 80%
29 משרה. בחודשים האחרונים ניכר שינוי לטובה בכל הקשור למעורבות ורצון
30 להשקיע. עם זאת יש צורך לקבל החלטה שתולך לשינוי גישה מהותי על מנת
31 לחזור ולפעול בצורה תקינה בחברה.
32 בשנת 2011 ייתכנו שינויים במוקדי העניין של החברה שעשויים להוות
33 נקודות לעניין לשחר ופנייה ישירה לחוזקותיו ויכולותיו....
34 ...
35 משוב חוזר של העובד:
36 מקבל את המשוב. מעיר כי במהלך השנה נתן תפוקה מלאה שכללה את
37 יצירת השינויים בתפריט עם אפי ופרוייקט החבילות. חש כי אין פתיחות
38 לחדשנות שניסה להביא. עיקר התחושות של שחר הן כי לא הייתה הערכה
39 לעבודתו מצד החנהלה והחברה בכך שלא גילו התעניינות ומעורבות בעשייה
40 ובאנשים ולא הביעו הערכה בשום צורה: מילולית ומעשית. יעשה כל מאמץ
41 לשנות גישה לגישה חיובית ויפעל לעמוד בכל היעדים שנקבעו לו ולמחלקה. י"
42

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 האמור במשוב מתיישב עם גרסת הנתבעת לפיה למרות יכולותיו המוכחות של
 2 התובע, בשנת 2010 חלה ירידה של ממש בתפוקת עבודתו וכי יחסו לעבודה, כמו גם
 3 לתבריו לעבודה, לא היה מיטבי.
 4
- 5 .16 התובע אישר בעדותו את האמור במשוב, אלא שלדעתו אין מדובר במשוב שלילי
 6 ובכל מקרה מדובר במשוב מחלקתי, אשר כולל עניינים הדורשים תיקון מצד כל
 7 חבריו למחלקה (לעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 1-14). אנו סבורים כי טיעון זה הוא
 8 מתמם ואינו מתיישב עם האמור במשוב. מעבר לכך ראוי להדגיש כי מדובר במשוב
 9 פרטני שעסק כולו בתובע עצמו ("ישחר"), אשר נערך בפגישה אישית של התובע עם
 10 הממונה הישיר עליו ובמקום בו קיימת התייחסות למחלקה, הדבר נכתב במפורש
 11 במשוב.
 12
- 13 .17 לגרסת הנתבעת, במהלך חודש ינואר 2011 נערכה לתובע שיחת שימוע וסיכום
 14 הישיבה נערך ביום 14.1.15 (סעיף 11 לתצהיר גושן (לעמוד 19 לפרוטוקול, שורות 23-
 15 25) וחרף זאת, לא חל שיפור בתפקודו של התובע.
 16
- 17 הנתבעת הציגה סיכום שיחת שימוע הנושא תאריך 14.1.15 (נספח 2 לתצהיר גושן).
 18 ב"יתעוד שיחת השימוע" נכתב: "יִדְרֵשׁ שִׁינִי מִנְטָאֵלִי בִּיחֹס לְמִקוֹם הָעֵבֹדָה. יֵשׁ לְקַבֵּל
 19 אֶת מְקוֹם הָעֵבֹדָה וְתִנָּאִיו כְּפִי שֶׁהֵם". כמו כן פורטה תגובת העובד, הדומה בעיקרה
 20 לזו שפורטה במשוב. ובסכום השיחה נכתב: "יִשְׁחַר מִתְחַיֵּב לַעֲשׂוֹת כָּל מְאֵמָץ לַשְּׁנוֹת
 21 גִּישָׁה לְגִישָׁה חַיִּובִית וְיַפְעֵל לַעֲמֹד בְּכָל הַיַּעֲדִים שֶׁנִּקְבְּעוּ לוֹ וּלְמַחְלָקָה". בשולי המסמך
 22 הודפס שמו של גולדפוס אולם לא מופיעה חתימתו וכן הודפס:
 23 "החלטת CEO: _____"
 24 חתימה: " _____"
 25
- 26 גושן לא מילא בכתב ידו את החלטתו ואף לא חתם על המסמך.
 27
- 28 .18 לטענת התובע, שיחה זו כלל לא הותקיימה ולראיה - ביום 14.1.11, יום שישי בשבוע,
 29 ביקר אצל הוטריו. בתמיכה לטיעון זה הוצגה חשבונית מאותו יום בשעה 10:44
 30 (נספח ו' לתצהיר התובע). עוד טען התובע כי הנתבעת אינה פעילה בימי שישי (ר' גם
 31 עדותה של לימן - ריבק בעמוד 16 לפרוטוקול, שורות 12-13).
 32

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 התובע הוסיף וטען בסיכומיו כי מדובר במסמך מזויף, היתה בתוכנו לסיכום שיחת
2 המשוב מיום 31.12.10 וכאמור, לא ייתכן כי השיחה התקיימה ביום 14.1.11, יום
3 שישי בשבוע. מדובר בטענה חדשה שהועלתה לראשונה בסיכומי התובע, על אף
4 שמסמך זה צורף כבר לכתב ההגנה. מה גם שטענת זיוף היא טענה חמורה הדורשת
5 הוכחה מוגברת ואין די בטענה כללית בנושא (וע"א 7456/11 בר נוי נ' מלחי,
6 11.4.13).
7
- 8 19. אשר לדעתנו - גושן העיד בעדות מהימנה שלא מצאנו סיבה שלא לקבלה, כי מסמך
9 המשוב המודפס הגיע לידינו ככתבו וכי הוא שקל את עניינו של התובע לגופו של עניין
10 (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 18-21):
- 11 "אני לא כתבתי את המסמך ואני לא מבין על בסיס מה את מבקשת אני
12 אתייחס לניסוח. אני אספתי את חוות הדעת ואני מחליט על הפיטורים
13 בחברה ואני זה שנתתי לתובע ציאנס נוסף והחלטתי להוריד את משרתו ולכן
14 אני חושב שאני מייצג את עמדת החברה נאמנה. אם חשבתם שיונתן צריך
15 להיות פה, יכולתם להביא אותו."
16
- 17 אמנם המסמך אינו חתום ואף לא מולאה בו החלטת מנכ"ל החברה, גושן, אך עדותו
18 של גושן היתה עקבית ומהימנה. לפי עדות זו, סיכום ישיבת השימוע הועבר לעיונו
19 והוא זה שבחר שלא לפטר את התובע באותו שלב, אלא ליתן לו הזדמנות נוספת
20 לשנות דרכיו (עמוד 18 לפרוטוקול שורה 32 עד עמוד 19, שורה 3):
- 21 "המסמך הזה הועבר אלי להחלטת מנכ"ל לפני פיטורים. אני לא מקל ראש
22 בנושא פיטורים. הסיכום הועבר להחלטתי ואני ביקשתי וציפיתי מיונתן לתת
23 לו סיכוי אחרון ולכן סיכום שיחת השימוע הועבר לשחר ויונתן, ולכן אני
24 מפנה לסיכום שלפני התובע מתחייב לעשות מאמץ לשנות את הגישה. כשזה
25 הובא להחלטתי, החלטתי לתת מספר חודשים או שבועות לשחר להוכיח את
26 עצמו. לכן ההחלטה לא נתקבלה במועד השימוע."
27
- 28 לא מן הנמנע כי תוכנה של שיחת השימוע היה דומה לזה של שיחת המשוב (רי' עדות
29 גושן בעמוד 19 לפרוטוקול, שורה 15), ועל כן הדמיון בין שני המסמכים.
- 30 כאמור, עדותו של גושן היתה עקבית וברורה והיא מקובלת עלינו ולאור כל האמור
31 אנו קובעים כי בסמוך ליום 14.1.11 נערכה לתובע שיחת שימוע במסגרתה הוצגו
32 טענות הנתבעת כלפיו, אולם בסיומה הוחלט ליתן לתובע הזדמנות לשפר את דרכיו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1
20. לא נעלמה מעינינו העובדה כי בכתב ההגנה (סעיף 21) נכתב כי "ביום 14.1.2011 החלה הנתבעת בהליך שימוע לפני פיטורים", אולם לא מצאנו כי יש בכך כדי לפגום בטענת הנתבעת. כך, גושן העיד באופן עקבי הן בתצהירו והן בעדותו (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 23-25) כי הסיכום עצמו נערך ביום 14.1.11, אולם אין פירוש הדבר כי השימוע התקיים באותו מועד.
21. זאת ועוד, גושן הבהיר כי לא חתם על הטופס ולא קיבל החלטה אופרטיבית בדבר פיטורי התובע, שכן נתן לתובע הזדמנות לשנות דרכיו (עמוד 19 לפרוטוקול שורות 18-20). משלא חל שיפור בהתנהלותו, קיים עמו את הפגישה מיום 22.2.11 במסגרתה הבהיר כי ניתנת לתובע הזדמנות אחרונה לשנות דרכיו (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 4-7).
22. ביחס לפגישה מיום 22.2.11, נטען כי במסגרתה גושן שטח בפני התובע שוב את טענות הנתבעת כלפיו, וכי שיחה זו היתה למעשה אף היא חלק בלתי נפרד משיחת השימוע מחודש ינואר. לתמיכה בכך צורף צילום מסך של תיבת הדואר/ יומן האלקטרוני של גושן, בו מופיע זימון לפגישה "שיחת חתך" שנשלח לתובע ביום 11.1.11 ומסומן כ-ACCEPTTED, קרי התובע אישר את הזימון ביומן הממוחשב. גושן העיד באופן עיקבי כי השיחה התקיימה במועד שנקבע וחזר על תוכנה – כי הבהיר לתובע שלא חל שיפור בהתנהלותו, על אף שיחות קודמות שנהלו עימו. תשובת התובע לא היתה הכחשת הטענות, אלא טענה כי הוא מתקשה לעבוד בחדר ללא חלונות וכן כי אינו מקבל את הכיוונים אליהם פונה החברה (סעיפים 12-13 לתצהיר גושן).
23. התובע טען כי לא הגיע לפגישה זו (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 32-33), אולם כאמור, עדותו לא היתה מהימנה בעינינו. לעומת זאת, מהימנה עלינו עדותו העיקבית והבהירה של גושן בכל הנוגע למעורבותו בפיטורי התובע ולשיחה שהתקיימה בין השניים ביום 22.2.11 (עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 5-13, ההדגשה חוספה – ד.ו.):
- 30 "ההחלטה שלי (בקשר עם שיחת השימוע - ד.ו.) היתה בפגישה שלי עם שחר
31 חודש או חודש וחצי לאחר מכן, לאור טענות חוזרות ממנהליו שלמרות
32 שיחת השימוע שחר לא מותקן דרכיו ולאחר הפגישה הזו, שהיתה ב- 22/2
33 הבהרתי לו שזה ציאנס אחרון שהחברה נותנת לו לשפר את דרכיו. לצערי, לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

1 תיעדתי את הפגישה אבל בסוף הפגישה היה ברור לשחרר ולי שזהו ציאנס
 2 אחרון בהחלט ואם לא ישפר דרכו הוא לא ימשיך לעבוד בחברה. אני מאוד
 3 מצטער שלא העליתי את זה על הכתב אבל התהליך היה ברור שבמשך כל
 4 התקופה התובע קיבל ציאנס חוזר לשפר את דרכו כולל אחרי שהחברה באה
 5 לקראתו באופן חריג והורידה את היקף משרתו, ושחרר במשך שנה וחצי לא
 6 שיפר את תפקודו בחברה כפי שרואים לאורך כל המשובים שערכו מנהליו
 7 ואני גם."

8 מכאן, בשיחה מיום 22.2.11 הובעה בפני התובע חוסר שביעות רצון מתפקודו וכן
 9 הובהר לו כי ככל שלא ישנה דרכו הוא יפוטר מעבודתו ומשלא עשה כן, פוטר
 10 מעבודתו ביום 14.4.11.

11

12 24. מהמתואר לעיל עולה כי הנתבעת זימנה את התובע לפגישה לפני פיטוריו, הודיעה לו
 13 מהן הטענות כנגדו, אפשרה לו להגיב והמחדל היחיד שהתובע יכול להיאחז בו הוא
 14 העובדה כי בשונה משיחת המשוב התקופתית, גושן לא ערך רישום של השיחה מיום
 15 22.2.11 ואין בידי הנתבעת להציג פרוטוקול של שיחת השימוע.

16 על פי הפסיקה, "על מנת לקיים את חובת השימוע, אין משמעות הדבר כי חייבים
 17 להתקיים כללי טקסי צורניים מסויימים. השאלה האם מולאה חובת השימוע נגזרת
 18 בכל מקרה מנסיבותיו הוא. לא דומה מקרה בו התשתית העובדתית או האחרת
 19 לפיטורים רחבת היקף למקרה פשוט. זאת ועוד, לא כל יפגים בשימוע בהכרח יש בו
 20 כדי להצדיק מתן פיצוי – כל מקרה צריך להבחן בנסיבותיו." (עי"ע (ארצי) 554/09
 21 צבר ברזל הספקה ושיווק מתכת בע"מ – שמיר, פסקה 19 לפסק הדין מיום
 22 13.1.11; ר' גם עי"ע (ארצי) 701/07 חברת החשמל - תורג'מן, 3.3.09).

23 במקרה שלפנינו, הנתבעת לא היתה מרוצה מתפקודו של התובע, ניסתה להקל עליו
 24 ולאפשר לו להקטין את היקף משרתו, על מנת להביא לשיפור בביצועיו, ומשלא חל
 25 שיפור כאמור, שבה והתריעה בפניו כי עליו לשפר את התנהלותו. לתובע נערך משוב
 26 שנתי אשר במסגרתו הביעה הנתבעת את חוסר שביעות רצונה מתפקודו. בהמשך אף
 27 קוימה שיחת שימוע, לאחריה ניתנה לתובע הזדמנות נוספת לשנות דרכו. משלא
 28 עשה כן, הנתבעת החליטה על פיטורי התובע. בנסיבות אלה, אף אם לא התקיים
 29 לתובע שימוע רשמי בסמוך לפיטוריו, הרי שהתובע היה מדע לטענות הנתבעת כלפיו
 30 ואף הובהר לו חזור והבהר כי ככל שלא ישנה דרכו יפוטר מעבודתו. אנו סבורים כי
 31 נוכח הנסיבות שהוכחו בעניינו של התובע, בשים לב גם למשך תקופת עבודתו, אין
 32 מתקיימות נסיבות המצדיקות פסיקות פיצויים בגין אי עריכת שימוע או בגין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 "פיטורים שלא כדין ועוגמת נפש", שהם שני ראשי נזק זהים, או לכל הפחות שיש
2 ביניהם חפיפה משמעותית.
- 3 פיצויי הלנת פיצויי פיטורים
- 4 25. הנתבעת שחררה לזכות התובע את פיצויי הפיטורים שנצברו לזכותו בקרן הפנסיה
5 ביום 7.9.11.
- 6
- 7 לטענת התובע, נוכח חלוף הזמן ממועד סיום עבודתו ועד למועד בו שוחררה הכספים
8 בפועל יש לפסוק לזכותו פיצויי הלנה מלאים, מיום 14.4.11 (סעיפים 13-15 לתצהיר
9 התובע), למרות שיחסי העבודה בין הצדדים נותקו כחדש לאחר מכן, רק ביום
10 14.5.11 (ר' עדות התובע בעמוד 10 לפרוטוקול, שורות 17-20).
- 11 26. לימן – ריבק שימשה בזמנים הרלוונטיים מנהלת אדמיניסטרטיבית בנתבעת ובמועד
12 עדותה בפנינו לא עבדה עוד אצל הנתבעת. על פי עדותה הבהירה, המפורטת
13 והעקבית, בבואה לקבל טופס עזר לצורך הכנסת טופס 161 בדבר הסכומים שנצברו
14 בקרן הפנסיה מצאה כי קיים פער של כ-6,000 ₪ בין הסכומים שהנתבעת הפקידה
15 לבין הסכומים שנצברו בפועל. על כן היא ביקשה להסדיר נושא זה ולהבטיח כי מלוא
16 הסכומים שהופרשו לזכות התובע יועברו לידיו כמקשה אחת. זאת על מנת שהתובע
17 לא יצטרך לברר את הנושא בעצמו מול חברת הביטוח. לגרסתה, היא פנתה לקבל את
18 אישור התובע ובהמשך כשביקשה לעדכן אותו בדבר הטיפול בעניין, התובע לא ענה
19 לשיחות הטלפון שלה.
- 20 27. לשם בירור הסוגיה, לימן – ריבק העידה שהיא עמלה ונברה במסמכי הנחלת
21 חשבונות של הנתבעת, לאיתור ההמחאות שהנתבעת העבירה לקרן הפנסיה (בשנים
22 2008 - 2009), עד שבסופו של דבר הסתיים הטיפול בנושא (סעיפים 8-14 לתצהירה).
- 23 הנתבעת הציגה תכתובת שהוחלפה בין לימן - ריבק, סוכן הביטוח וחברת הביטוח,
24 ממנה עולה כי לימן - ריבק פנתה כבר ביום 5.5.11, בטרם נותקו יחסי העבודה עם
25 התובע (נספחים 2-3 לתצהירה). בו ביום הבהירה לה נציגת סוכנות הביטוח כי
26 באותו שלב טרם הופקדו כל הסכומים, מאחר שעבודתו של התובע טרם הגיעה
27 לסיומה כך שרק בסוף חודש יוני 2011 ניתן יהיה לערוך טופס המכיל את כל המידע
28 הרלוונטי (נספח 5 לתצהיר לימן - ריבק). ביום 28.5.11 הודיעה נציגת סוכן הביטוח
29 כי "תתלבש חזק" על חברת הביטוח על מנת לקבל את טופס העזר (נספח 4 לתצהיר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

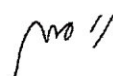
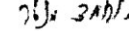
- 1 לימן - ריבק). ביום 31.5.11 פנתה לימן - ריבק לסוכנת הביטוח שנית וביקשה
 2 להזכירה כי היא זקוקה לטופס העזר.
- 3
- 4 באותו יום היא גם פנתה להנהלת החשבונות על מנת שיופק לתובע טופס 161.
 5 למחרת, ביום 1.6.11, מסרה נציגת הנהלת חשבונות כי קיים חוסר בהפקדות בשיעור
 6 של 6,000 ₪ (נספח 8 לתצהיר לימן - ריבק). מכאן ואילך החלה תכתובת בין לימן -
 7 ריבק, סוכנות הביטוח וקרן הפנסיה בכל הנוגע לחוסרים בהפקדות, עד להשלמת
 8 הטיפול בנושא (נספחים 9-11 ח' לתצהיר לימן - ריבק).
- 9
- 10 עדותה של לימן - ריבק בנושא היתה עקבית. היא הבהירה כי החוסרים בהפקדות
 11 היו בשל מעבר התובע מקרן פנסיה אחת לאחרת וכי הנתבעת העבירה את כל
 12 הסכומים שהגיעו לתובע כנדרש (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 14-30, עמוד 15, שורות
 13 19-26, עמוד 16, שורות 4-5).
- 14
- 15 הגם שעדותו של התובע בנושא זה היתה כללית ולקונית, גם הוא אישר שלימן - ריבק
 16 שוחחה עמו והבהירה לו כי חל עיכוב בשחרור הכספים, אם כי טען שהשיחות היו
 17 ביוזמתו וכי לימן - ריבק לא נימקה בפניו את סיבת העיכוב (עמוד 10 לפרוטוקול
 18 שורה 29 עד עמוד 11, שורה 5).
- 19
- 20 מהמתואר לעיל עולה כי הנתבעת עשתה כל שאלא ידה על מנת להסדיר את ריכוז
 21 הסכומים המגיעים לתובע כנדרש וכי ככל שהיה עיכוב בהנפקת מכתב שחרור עצמו,
 22 נבע מרצון להועיל לתובע ולא מתוך רצון לעכב את הסכומים. כיוון שמטרת פיצויי
 23 ההלנה היא פיצוי עונשי למעסיק המבקש לעכב תחות ידיו סכומים המגיעים לעובד
 24 ולא כך נהגה הנתבעת (עי"ע (ארצי) 300215/98 דומוס תעשיית רהיטים בע"מ - בן
 25 הלל, 31.5.00; עי"ע (ארצי) 30029/98 מכוון בית יעקב למורות ירושלים - מימון,
 26 29.11.00; עי"ע (ארצי) 394/99 המפד"ל, המפלגה הדתית לאומית המזרחי הפועל
 27 המזרחי בא"י - אגבריה, 23.12.03), אנו דוחים את התביעה לפיצויי הלנת פיצויי
 28 פטורים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 46360-11-11

- 1 הפרשים בדמי הגמולים לקרן השתלמות - לטענת התובע, הנתבעת לא הפרישה את
2 מלוא הסכומים המגיעים לו בגין קרן השתלמות, ביחס לחודשים מאי ואוגוסט 2011
3 (נספח יד' לתצהיר התובע).
- 4 בגין חודש מאי התובע זכאי לשכר של מחצית החודש, כיוון שיחסי העבודה נותקו
5 ביום 14.5.11. בהתאם, גם דמי הגמולים לקרן ההשתלמות הם בגין השכר שקיבל
6 בפועל ולא שכר חודש עבודה מלא. בדומה, התובע לא עבד בחודש אוגוסט 2011,
7 אלא שאותו חודש שולמו לו הפרשים בגין דמי הבראה. משלא הוכח כי דמי הבראה
8 נכללו בבסיס השכר לתשלום דמי הגמולים לקרן השתלמות, וכאשר על פי הדין, דמי
9 הבראה אינם שכר עבודה, גם התביעה בגין חודש אוגוסט 2011 נדחית.
- 10
- 11 כיוון שהגענו למסקנה כי דין התביעה להידחות על כל רכיביה, איננו נדרשים לטענת
12 הנתבעת בעניין קיומו דמי ההדעה המוקדמת.
- 13
- 14 סוף דבר – התביעה נדחית. 32.
- 15 בשים לב לתוצאה ולסכום התביעה (257,358 ש"ח), התובע ישא בהוצאות הנתבעת,
16 לרבות שכ"ט עו"ד, בסך 10,000 ₪ שאם לא ישולמו תוך 30 ימים, ישאו הפרשי
17 הצמדה וריבית כחוק.
- 18
- 19
- 20 **ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, (22 יוני 2015), בהעדר הצדדים.**
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

 דגית ויסמן, שופטת מוחמד מנסור, נציג ציבור, (עובדים)

